

College van beroep voor de examens

U2019/04301/SVW
CBE 2019-035

Verzonden: 12 juni 2019

Zaak 2019-035

Datum uitspraak: 15 mei 2019

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examinator van de cursus Inleiding strafrecht (RB0104) gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 31 januari 2019 is namens de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (5) op de tentamenzitting van 29 januari 2019 van de cursus Inleiding strafrecht (RB0104) niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellant heeft hiertegen (formeel) beroep ingesteld bij brief d.d. 11 februari 2019 (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College) ontvangen op 12 februari 2019.
3. Op 12 februari 2019 heeft het College verweerders verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
4. Bij brief d.d. 21 februari 2019 hebben verweerders appellant medegedeeld niet terug te komen op hun eerdere beslissing en daarbij appellant verzocht aan te geven of hij zijn beroep al dan niet wenst door te zetten.
5. Bij brief d.d. 21 februari 2019 heeft appellant aan het College kenbaar gemaakt dat hij zijn beroep tegen de tentamenuitslag van het tentamen Inleiding strafrecht wenst door te zetten voor de vragen 19 en 28.
6. Verweerders hebben op 8 april 2019 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
7. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 15 mei 2019 te Heerlen, alwaar appellant telefonisch is gehoord. Namens verweerders zijn verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, jurist Commissie voor de examens en de heer D.H. van Ekelenburg, examinator van de onderhavige cursus.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellant afgelegde tentamen van de cursus Inleiding strafrecht (RB0104). Appellant heeft bezwaren tegen de beoordeling en waardering van zijn antwoord op de gesloten vragen 19 en 28.
3. Met betrekking tot vraag 19 voert hij aan dat deze vraag uit twee te beoordelen stellingen en dus twee vragen bestaat, zodat het tentamen daardoor niet 40 maar 41 vragen bevat en er daarom een andere

cesuur moet gelden en bovendien is de toezegging gedaan dat het tentamen dergelijke 'dubbele stelling' vragen niet meer zou bevatten. Met betrekking tot vraag 28 voert hij aan dat de tekst van de vraag ruimte biedt voor het door hem gegeven antwoord, zodat zijn antwoord ook goed gerekend moet worden.

4. De examiner geeft aan dat vraag 19 weliswaar twee stellingen bevat, maar dat de vraag één onderwerp bevat, het onderscheid tussen redelijk vermoeden en ernstige bezwaren. Het klopt dat de toezegging is gedaan dat zoveel mogelijk de (vergelijkbare) stellingvragen uit de itembank zouden worden verwijderd, maar het blijkt dat er toch nog een of meer van dit soort vragen opgenomen zijn gebleven. Wat vraag 28 betreft geeft hij aan dat de diefstal van de bankpas wel bewezen wordt verklaard, maar de braak niet. In tegenstelling tot wat appellant aanvoert, is dat goed mogelijk.
5. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
6. Het College is van oordeel dat de examiner in redelijkheid de door hem toegekende puntenwaardering heeft kunnen hanteren. Wat betreft vraag 19 acht het College de uitleg van de examiner waarom in dit geval een dubbele stellingvraag toch kan, namelijk omdat het hier één onderwerp betreft, niet kennelijk onredelijk. Verder is niet komen vast te staan dat de studenten een harde toezegging is gedaan dat er geen enkele dubbele stellingvraag meer in het tentamen zou voorkomen. Ook acht het College de toelichting van de examiner op appellantsappellant redeneerwijze bij vraag 28 niet kennelijk onredelijk. Appellant betoogt dat hetgeen ten laste gelegd is, niet bewezen kan worden, terwijl in de vraagstelling al gegeven is dat de diefstal van de bankpas door de rechter bewezen wordt geacht.
7. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter, dr. E.E. den Hartog-de Haas, H.C.E. Pepels, drs. I.V. Storm-Stevelmans en S. van der Waal, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J.F.A. Engels en S.E.M. van der Westen LLB, secretarissen op 15 mei 2019.

w.g. plaatsvervangend secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

